

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobkyně: **VS-E. s. r. o.**, IČO: x,
sídlem X,
zastoupená JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem,
sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3,

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Středočeského kraje,**
odbor služby dopravní policie,
sídlem Mladoboleslavská 38, Praha 9,

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalované,

takto:

- I. Určuje se, že zákaz další jízdy s vozidlem RZ: x který byl žalobkyni uložen žalovanou dne 17. 3. 2017 v 09:54 hod. pro porušení čl. 22 odst. 5 nařízení EU č. 165/2014 z důvodu chybějící plomby tachografu, je nezákonným zásahem.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 18.456 Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, advokáta, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 28. 3. 2017 se žalobkyně domáhala, aby soud určil, že zákaz další jízdy s vozidlem, který jí byl žalovanou uložen ode dne 17. 3. 2017, 9:54 hodin, pro porušení čl. 22 odst. 5 nařízení č. 165/2014, o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006, o harmonizaci některých

předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (dále jen „nařízení o tachografech“) z důvodu chybějící plomby na tachografu, byl nezákonným zásahem.

- 2 Žalobkyně namítla, že zákaz další jízdy s vozidlem považuje za nezákonný. Uvedla, že dne 17. 3. 2017 řídil její zaměstnanec J. M. (dále jen „řidič“) soupravu nákladního automobilu reg. zn. x (dále též jen „vozidlo“) s přívěsem reg. zn. x (dále též jen „přípojně vozidlo“). Přibližně v 9:54 hodin byl zastaven hlídkou žalované, která provedla kontrolu provozování nákladní dopravy a technickou silniční kontrolu. V rámci kontroly bylo zjištěno, že byl porušen čl. 22 odst. 5 nařízení o tachografech, neboť na tachografu vozidla chyběla plomba. Kontrolující policista M. F. (dále jen „kontrolující policista“) následně zakázal řidiči další jízdu, což zaznamenal do formuláře na výkon silničních kontrol takto „[z]ákaz další jízdy s vozidlem uložen od 17. 3. 2017 09:54 hod. z důvodu porušení čl. 22 odst. 5 n. 165/2014 Chybějící plomba“. Žalobkyně je přesvědčena, že policista tento zákaz uložil bez zákonného oprávnění, neboť důvod, pro který byl zákaz uložen, není uveden v § 35d zákona č. 111/1994, o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“) ani v § 118a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobkyně následně musela zajistit odtah vozidla prostřednictvím společnosti Z., s. r. o., čímž jí vznikla škoda minimálně 5.000 Kč za uhrazení ceny za odtah. K prokázání svých tvrzení navrhla žalobkyně důkaz formulářem na výkon silničních kontrol ze dne 17. 3. 2017, protokolem o provedení kontroly provozování nákladní dopravy ze dne 17. 3. 2017, daňovým dokladem č. 17317 společnosti Z., s. r. o., výsledkem kontrolujícího policisty, výsledkem řidiče vozidla a výsledkem jednatele žalobkyně.
- 3 Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že při kontrole bylo zjištěno porušení nařízení o tachografech. Na vozidle bylo mj. zjištěno nepovolené propojení nebo přepínač (magnet) a chybějící plomby. Kontrolující policista poté zapsal do formuláře na výkon silničních kontrol do položky č. 12 (tj. „Poznámky“) údaj o uložení zákazu jízdy. Jednalo se však chybnou specifikaci uloženého zákazu, neboť se nebyl uložen zákaz další jízdy, ale o zákaz přepravy. Pokud by se jednalo o zákaz další jízdy, bylo by to uvedeno v položce „Uložený zákaz, který je platný do:“ s konkrétním uvedením data a času ukončení zákazu. Dále uvedla, že v žádném případě nebylo řidiči doporučeno, že si má zajistit odtah vozidla, a tvrzení žalobkyně o škodě spočívající v uhrazení ceny za odtahovou službu proto nelze dávat do souvislosti s pokynem žalované. Žalovaná rovněž konstatovala, že vozidlem žalobkyně nemohla být s ohledem na porušení integrity plomby zákonně provozována přeprava, neboť podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě je tuzemský dopravce provozující silniční dopravu velkými vozidly povinen zajistit, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie.
- 4 Žalovaná dále shrnula výsledky kontroly technického stavu vozidla a poukázala na skutečnost, že na vozidle byla zjištěna závada typu „C“, tj. závada bezprostředně ohrožující provoz na pozemní komunikaci, neboť zařízení pro spojení vozidla s přípojným vozidlem bylo neodborně opraveno a bylo prasklé ve sváru. Rovněž z tohoto důvodu byla zakázána další jízda s vozidlem. Při kontrole technického stavu přípojného vozidla byly dále zjištěny i závady typu „B“, tj. vážné závady, za něž byla u přípojného vozidla omezena technická způsobilost na dobu 30 dnů ode dne 17. 3. 2017. Veškeré závady na vozidle a přípojném vozidle byly zdokumentovány fotodokumentací a videozáznamem. Řidič byl seznámen s doklady o výsledku technické silniční kontroly a

jejich přílohami a též se zjištěnými závadami. Výstup hlídky z kontroly digitálního tachografu, karty řidiče a technického stavu po přečtení bez námitek podepsal.

- 5 Žalobkyně v replice k vyjádření žalované uvedla, že řidič není při silniční kontrole oprávněn posuzovat, co má policista vlastně na mysli. Pokud měl na mysli zákaz přepravy, měl do protokolu uvést, že řidiči zakazuje přepravu a nikoliv jízdu. Policista je povinen postupovat v souladu se zásadou přiměřenosti a zásadou poučovací, jež jsou vyjádřeny v § 11 a § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“). Policie vystupuje při silniční kontrole vůči řidiči ve vrchnostenském postavení a její jednání má presumpci správnosti. Řidič i žalobkyně tedy plně respektovali uložený zákaz, v opačném případě by se vystavili sankci za jeho nerespektování.
- 6 Během jednání dne 24. 10. 2017 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně k tvrzení žalovaného o tom, že na vozidle byla při kontrole technického stavu vozidla zjištěna závada spojovacího zařízení, uvedla, že se nejednalo o vážnou závadu typu C. V této souvislosti odkázala na vyhlášku č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů, a dále na rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav ze dne 12. 6. 2017, č. j. OD-5086/2017-SIZJO, kterým bylo zastaveno přestupkové řízení, které bylo vedeno proti řidiči vozidla z důvodu této závady. Žalovaný na výzvu soudu k doplnění svého vyjádření o konkrétní ustanovení zákona silniční dopravě nebo jiných právních předpisů, na základě něhož byl podle jeho tvrzení vydán zákaz přepravy, uvedl, že konkrétní zákonné ustanovení není schopen během jednání identifikovat. Z tohoto důvodu požádal o odročení jednání. Soud však tomuto návrhu nevyhověl, neboť žalobci byl poskytnut dostatečný prostor k vyjádření se k žalobě a soud navíc při posouzení věci vychází z vlastní znalosti práva.
- 7 Soud zjistil z protokolu žalované o provedení kontroly provozování nákladní dopravy ze dne 17. 3. 2017, č. j. KRPS-90227/PŘ-2017-010007-MF, že dne 17. 3. 2017 v 9:54 hodin byla na odstavném parkovišti u čerpací stanice M. na třetím kilometru dálnice D8 ve směru Ústí nad Labem provedena kontrola nákladního vozidla Mercedes – Benz, reg. zn. x, s přípojným vozidlem reg. zn. x. Vlastníkem obou vozidel byla žalobkyně, zatímco řidičem byl pan J. M.. Kontrola byla zaměřena na dodržování zákona o silniční dopravě, vyhlášky č. 478/2000 Sb. a dalších předpisů souvisejících s provozováním silniční dopravy zejména nařízení o tachografech nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 561/2006, o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, a nařízení o tachografech. Při kontrole vozidla byly zjištěny celkem čtyři porušení. Jednalo se předně o porušení čl. 22 odst. 5 nařízení o tachografech z důvodu chybějících nebo porušených plomb na tachografu; čl. 32 odst. 3 nařízení o tachografech, neboť ve vozidle se nacházel přístroj umožňující manipulaci s tachografem; a čl. 34 odst. 7 nařízení o tachografech, neboť řidič do tachografu nezapsal symboly zemí, ve kterých začala a končila jeho denní pracovní doba. Dále bylo zjištěno, že řidič porušil i čl. 34 odst. 1 nařízení o tachografech, neboť neoprávněně vyňal kartu řidiče před koncem denní pracovní doby.
- 8 Z dokumentu označeného „Formulář na výkon silničních kontrol“ ze dne 17. 3. 2017 vyplynula tatáž zjištění o porušení nařízení o tachografech. V části č. 12 tohoto formuláře nazvané „Poznámky“ je dále uveden text: „Zákaz další jízdy s vozidlem uložen od 17. 3. 2017 09:54 hod. z důvodu porušení čl. 22 odst. 5 n. 165/2014 Chybějící plomba.“ Pole uvozené slovy: „Uložený zákaz, který je platný do:“ není vyplněno a zároveň je zaškrtnuta položka nazvaná „Zákaz neuložený.“ V části č. 11 nazvané „Výsledek kontroly“ je zaškrtnuta položka „Další vyšetřování“; ostatní položky, včetně položky „Zákaz“ jsou nezaškrtnuté.

- 9 Z dokladu o výsledku technické kontroly nákladního vozidla Mercedes – Benz, reg. zn. x ze dne 17. 3. 2017 a jeho přílohy vyplývá, že na vozidle bylo zjištěno celkem 9 závad: 1 typu A, 7 typu B a 1 typu C. Závada typu C spočívala v tom, že zařízení pro spojení vozidla s přípojným vozidlem bylo neodborně opraveno a prasklé ve sváru, což dokládá i žalovanou předložená fotodokumentace. V kolonce výsledek kontroly je pak zaškrtnuto: „*Zákaz používání vozidla, které má nebezpečné závady, ztráta technické způsobilosti*“. Z dokladu o výsledku technické kontroly přípojného vozidla reg. zn. x a jeho přílohy vyplynulo, že na přípojném vozidle bylo zjištěno celkem 10 závad: 2 typu A a 8 typu B. V kolonce výsledek kontroly je zaškrtnuto: „*Omezení technické způsobilosti na dobu 30 dnů ode dne vystavení dokladu, vážná závada*“. Oba doklady jsou podepsány řidičem vozidla a kontrolujícím policistou.
- 10 Soud má za to, že veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci vyplývají již z podkladů, které jsou součástí předloženého správního spisu. Dokazování výsledkem kontrolujícího policisty, řidiče Josefa Marka a výsledkem jednatele žalobkyně a dokladem o odtahu vozidla, jak navrhla žalobkyně, proto soud shledal neúčelným.
- 11 Soud po ověření toho, zda je žaloba včasná (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) a přípustná (§ 85 s. ř. s.) přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
- 12 Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní věcné legitimace žalovaného. V daném případě měl být zákaz jízdy vydán příslušníkem Policie České republiky při výkonu dohledu nad dodržováním nařízení o tachografech a zákona o silniční dopravě. Je tedy třeba posoudit, zda žalovaným má být žalovaný anebo Ministerstvo vnitra, jemuž je Policie ČR jako ozbrojený bezpečnostní sbor podřízena (§ 83 s. ř. s.). Podle § 37 odst. 1 zákona o silniční dopravě platí, že „[o]rgány Policie České republiky **v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu** (...) kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno a zda jsou dodržovány doby řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doby odpočinku řidičů. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.“ Zvláštním zákonem, na nějž citované ustanovení odkazuje je zákon o silničním provozu. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) zastává názor, že při výkonu dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle silničního zákona vystupují orgány Policie ČR jako správní orgány, nikoliv jako ozbrojený sbor ve smyslu § 83 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2011, č. j. 6 Aps 3/2011 - 63, publ. pod č. 2603/2012 Sb. NSS, viz též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014 - 53, publ. pod č. 3196/2015 Sb. NSS; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz). Jelikož i v daném případě mělo k zásahu dojít při výkonu dohledu Policie ČR nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, dospěl soud k závěru, že pasivně věcně legitimovaným správním orgánem je žalovaný, neboť nevystupoval v postavení ozbrojeného bezpečnostního sboru podřízeného Ministerstvu vnitra (§ 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů).
- 13 Dále se tedy soud zabýval posouzením důvodnosti podané žaloby. K tomu, aby mohlo být žalobě na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s. ř. s. vyhověno, musí být naplněny definiční znaky, jak je vymezil Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65 (publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, všechna citovaná

rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Tyto podmínky spočívají v tom, že žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo přímo proti němu zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Všechny uvedené podmínky musí být naplněny kumulativně. Pouze poslední z uvedených podmínek byla v důsledku novelizace s. ř. s. zákonem č. 303/2011 Sb. změněna v tom smyslu, že domáhat se lze i určení toho, že zásah byl nezákonný, a v takovém případě tedy zásah v době rozhodování soudu již nemusí trvat.

- 14 Žalobkyně opírá žalobu o tvrzení, že uložení zákazu další jízdy vozidlu za porušení čl. 22 nařízení o tachografech z důvodu chybějící plomby, jak je uvedeno ve formuláři na výkon silničních kontrol, nemá oporu v zákoně. Soud v této souvislosti předesílá, že z teoretického hlediska lze rozlišovat dva druhy zákazů jízdy vozidla. Prvním je zákaz jízdy, jenž je uložen konkrétní osobě, a to obvykle řidiči vozidla. Jde o zákaz povahy *ad personam*, jenž se vztahuje toliko k této osobě. Není vyloučeno, aby po uložení zákazu jiná osoba pokračovala v jízdě s vozidlem. V takovém případě, je ale obtížně představitelné, že by zákaz tohoto typu přímo zasáhl do práv zaměstnavatele řidiče, jemuž byl zákaz uložen, a to i v případě, že by byl vlastníkem vozidla. Ten totiž v jeho dalším užívání není nijak omezen, neboť může vozidlo nadále provozovat např. prostřednictvím jiných zaměstnanců. Jednalo by se nejvýše o nepřímé, zprostředkované zkrácení práv, proti němuž se však zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s. zásadně nelze bránit (srov. např. Jemelka, L.; Podhrázký, M.; Vetešník, P.; Zavřelová, J.; Bohadlo, D.; Šuránek, P.: *Soudní řád správní*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 699). Jako příklad zákazu *ad personam* lze uvést zákaz podle § 124 odst. 10 písm. e) zákona o silničním provozu, podle něž jsou příslušníci Policie ČR oprávněni zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu, vyžaduje-li to bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, popřípadě jiný veřejný zájem.
- 15 Druhým typem zákazu jízdy je zákaz povahy *in rem* vztahující se k samotnému vozidlu. Zákazy tohoto typu jsou charakteristické tím, že důvod pro jejich uložení zpravidla nespočívá v jednání řidiče, nýbrž ve vlastnostech vozidla (např. jeho nevyhovující technický stav). Vozidlo, ohledně něž je takový zákaz uložen, je vyřazeno z provozu s účinky pro každého, neboť osoba řidiče v takových případech není rozhodná. Byť je tedy zákaz povahy *in rem* bezprostředně sdělen řidiči, jeho adresátem je primárně vlastník či provozovatel vozidla, kterému je takovým zákazem omezeno jeho užívací právo k vozidlu, včetně oprávnění umožnit užívání vozidla jiné osobě. Na rozdíl od zákazu prvního typu tak je možné, že zákaz jízdy povahy *in rem*, ačkoliv je na místě sdělen řidiči, přímo zasáhne do práv jeho zaměstnavatele, pokud ten je vlastníkem vozidla, neboť právě vlastníkovu je znemožněno vozidlo užívat, a to jak osobně, tak i zprostředkovaně jinou osobou. Takovému zakazu se blíží např. zabránění v jízdě vozidlu podle § 118a odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, z něž plyne, že policista může zabránit v jízdě motorovému vozidlu použitím technického prostředku nebo odtahem vozidla, jestliže vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Vozidlu je v tomto případě (do okamžiku nápravy jeho technického stavu) zabráněno v další jízdě s účinky pro jakoukoliv osobu (srov. § 118a odst. 6 věta druhá zákona o silničním provozu).
- 16 V daném případě je zřejmé, a mezi účastníky o tom ani nebylo sporu, že o zakazu jízdy s vozidlem nebylo vydáno žádné formalizované rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zákaz byl uložen faktickým pokynem kontrolujícího policisty, což je typický příklad

zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2007, č. j. 2 Aps 1/2007 – 58). Jedná se tedy o zásah, který není rozhodnutím.

- 17 Zákaz nebyl adresován přímo žalobkyni, neboť ona sama nebyla řidičem vozidla (tím byl její zaměstnanec), nicméně žalobkyně zákaz vztahuje na sebe a má za to, že byl zaměřen přímo proti ní, nikoliv proti řidiči vozidla. Tomuto tvrzení lze přisvědčit. Skutečnost, že vyslovený zákaz měl povahu *in rem*, dokládá v první řadě formulář na výkon silničních kontrol ze dne 17. 3. 2017, podle něhož kontrolující policista uložil „zákaz další jízdy s vozidlem“ z důvodu chybějící plomby. Není v něm uvedeno, že by zákaz byl uložen toliko řidiči vozidla. Navíc důvodem jeho uložení nebylo jednání řidiče, nýbrž nedostatek ve vlastnostech samotného vozidla, resp. jeho tachografu. V takovém případě nelze mít za to, že by žalobkyně měla možnost po vyslovení zákazu vozidlo užívat prostřednictvím jiného řidiče. Lze tedy dovodit, že se skutečně jednalo o zákaz jízdy s vozidlem, který měl povahu *in rem*. Zásah tak byl zjevně zaměřen přímo proti žalobkyni jako majitelce vozidla.
- 18 Soud se tedy dále zabýval zákonností postupu žalované. Oprávnění zakázat další jízdu s vozidlem musí vyplývat z výslovného zákonného ustanovení, jehož podmínky musí být žalovaným důsledně dodrženy, a to včetně zákonem stanoveného důvodu k jeho uložení. V opačném případě je nutno uložený zákaz považovat za nezákonný (srov. analogicky rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005-82, publ. pod č. 932/2006 Sb. NSS, v němž bylo shledáno nezákonným zásahem odtahování vozidla, které netvořilo překážku v provozu – nebyl tedy naplněn zákonný důvod k odtahování podle § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu).
- 19 Oprávnění žalované zakázat vozidlu další jízdu (resp. přímo zabránit další jízdě s vozidlem) upravuje hned několik zákonů. Jde v první řadě o zákon o policii, který v § 36 odst. 1 opravňuje policisty použít technický prostředek k zabránění v jízdě vozidlu mj. za podmínky, že řidič není na místě přítomen. Toto ustanovení však na tento případ nedopadá. Zabránit v jízdě vozidlu může Policie ČR také podle § 118a zákona o silničním provozu. Nicméně chybějící plombu na tachografu vozidla nelze podřadit pod žádný z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Na daný případ nedopadá ani § 124c odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu a § 35d odst. 1 písm. a) a b) zákona o silniční dopravě, které sice umožňují Policii ČR zajistit vozidlo nebo zakázat pokračování v jízdě, avšak v obou případech vyžadují předchozí výzvu ke složení kauce, k čemuž v tomto případě nedošlo. Posledním ustanovením upravujícím oprávnění žalované, resp. jejích příslušníků, zakázat vozidlu jízdu, je § 124 odst. 10 písm. e) zákona o silničním provozu. Tento zákaz je však povahy *ad personam*, neboť výslovně směřuje pouze k řidiči vozidla (srov. jeho znění: „zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu“). Lze jej uložit, jen pokud to vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, popřípadě jiný veřejný zájem. Tímto způsobem ale zásah žalované nebyl zdůvodněn a ostatně ani nelze uvažovat, že by chybějící plomba na tachografu sama o sobě představovala ohrožení bezpečnosti nebo plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Za daných okolností tedy chyběla k uložení zákazu jízdy s vozidlem zákonná opora.
- 20 Žalovaná hájila postup kontrolujícího policisty tím, že uložený zákaz byl ve formuláři na výkon silničních kontrol pouze nesprávně zaznamenán a ve skutečnosti byl kontrolujícím policistou uložen zákaz přepravy, nikoliv jízdy. Samotnou skutečnost, že nějaký zákaz byl ve vztahu k vozidlu uložen, však nezpochybnila. Pouze vyjádřila svůj názor, že žalobkyni nemohla být s ohledem na narušenou integritu plomby provozována přeprava v souladu s § 3 odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě. K této argumentaci je však třeba uvést, že příslušné předpisy, tj. zákon o silniční dopravě ani zákon o silničním provozu neopravňují žalovanou v případě porušení § 3 odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě k tomu, aby faktickým pokynem na místě samém zakázala další přepravu, nebo jinak omezila dopravce

v provozování přepravy. Žalovaná koneckonců ani nepoukázala na žádné zákonné ustanovení, které by takové oprávnění zakládalo. Zákon o silniční dopravě v době uložení zákazu sankcioval nedodržení § 3 odst. 2 písm. a) pouze delikt ní odpovědností dopravce za jiný správní delikt; s účinností od 4. 10. 2017 za přestupek [srov. § 35 odst. 2 písm. h) zákona o silniční dopravě]. Skutečnost, že dopravce provozuje dopravu v rozporu s § 3 odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě nebo jinými právními předpisy, ovšem nezakládá pravomoc zakázat faktickým pokynem policisty na místě samém pokračování v přepravě či uložit jiné obdobné opatření. I kdyby tedy byl ve skutečnosti uložen žalobkyni zákaz přepravy a nikoliv zákaz jízdy, jak je uvedeno ve formuláři na výkon silničních kontrol, jednalo by se o nezákonný postup.

- 21 V dané věci je tak sice zjevné, že došlo k závažnému porušení celé řady povinností, které vyplývají z nařízení o tachografech a z § 3 odst. 2 písm. a) zákona o silniční dopravě. V rozporu s čl. 22 odst. 5 nařízení o tachografech chyběly na tachografu plomby, v rozporu s čl. 32 odst. 3 nařízení o tachografech se ve vozidle nacházel přístroj umožňující manipulaci s tachografem (magnet). Řidič vozidla dále v rozporu s čl. 34 odst. 7 nařízení o tachografech, do tachografu nezapsal symboly zemí, ve kterých začala a končila jeho denní pracovní doba, a v rozporu s čl. 34 odst. 1 nařízení o tachografech neoprávněně vyňal kartu řidiče před koncem denní pracovní doby. Žalobkyně tato zjištění ani nerozporovala. Přesto však je třeba konstatovat, že postup kontrolujícího policisty byl nezákonný, neboť žádné ustanovení relevantních zákonů neumožňuje příslušníkům Policie ČR zakázat či zabránit faktickým úkonem na místě samém v další jízdě s vozidlem pouze z důvodu porušení čl. 32 odst. 3 nařízení o tachografech. Pokud tedy kontrolující policista takový zákaz uložil, jednalo se o nezákonný postup vybočující z pravomocí, které má žalovaná při výkonu silničních kontrol.
- 22 Soud tedy má za splněné třetí, čtvrtou a pátou podmínku důvodnosti zásahové žaloby.
- 23 Za splněné má soud rovněž podmínky přímého zkrácení žalobkyně na jejích právech (1. a 2. podmínka). Zákazem jízdy s vozidlem, který měl povahu *ad rem*, bylo žalobkyni zcela zabráněno užívat vozidlo v silničním provozu. Je tak zřejmé, že žalobkyně byla přímo zkrácena na svých právech. Toto zkrácení práv konkrétně spočívalo v omezení jejího vlastnického práva, tedy v tom, že s vozidlem nemohla nadále „*v mezích právního řádu libovolně nakládat*“ (srov. § 1012 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů), především jej nemohla provozovat v silničním provozu. Na tom nemění nic ani tvrzení žalované, že kontrolující policista uložený zákaz pouze chybně zaznamenal a ve skutečnosti uložil zákaz přepravy. Jak již bylo uvedeno, zákon nedává příslušníkům žalované pravomoc ukládat ani takový zákaz. I kdyby tedy zákaz přepravy uložen byl, pak by se jednalo rovněž o omezení vlastnického práva žalobkyně.
- 24 Soud tedy shrnuje, že všechny podmínky důvodnosti žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu byly v daném případě splněny.
- 25 Nad rámec uvedeného je třeba dodat, že se soud nezabýval posouzením zákonnosti zákazu jízdy s vozidlem, který byl žalované uložen z důvodu technické nezpůsobilosti vozidla, což vyplývá z dokladu o výsledku technické kontroly nákladního vozidla reg. zn. 3SR 3146 ze dne 17. 3. 2017. Uložení tohoto zákazu totiž není předmětem soudního přezkumu, jak byl vymezen v žalobních tvrzeních a žalobním petitu. Soud je předmětem řízení vymezeným žalobkyní vázán a není oprávněn z něj vybočit. V opačném případě by postupoval v rozporu s dispoziční zásadou, na níž je řízení před soudy ve správním soudnictví vystavěno (srov. např. například rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7

Afs 216/2006-63). Obdobně se soud nezabýval ani škodou, která měla údajně vzniknout žalobkyni v důsledku uložení zákazu, a to v podobě nákladů vynaložených na odtah vozidla. Vznik majetkové škody totiž není znakem skutkové podstaty nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. Případné náhrady vzniklé škody by se žalobkyně mohla domáhat postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Soud má však za to, že samotná skutečnost, že zákaz jízdy s vozidlem byl žalobkyni uložen nezákonně, neodůvodňuje bez dalšího závěr, že jí vznikl nárok na náhradu tvrzené škody. Předpokladem pro vznik odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem je totiž mj. i existence příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Podle názoru zdejšího soudu bude třeba v daném případě zkoumat, zda důvodem k odtahu vozidla nebyla také žalovanou tvrzená technická nezpůsobilost vozidla a z ní vyplývající zákaz jeho provozu na pozemních komunikacích (§ 52 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů). Zdejší soud však není oprávněn se zabývat věcným posouzením této otázky.

- 26 Ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 87 odst. 2 s. ř. s. rozhodl tak, že určil, že zákaz jízdy s vozidlem reg. zn. x, který byl žalobkyni uložen žalovanou dne 17. 3. 2017 v 09:54 hod. pro porušení čl. 22 odst. 5 nařízení EU č. 165/2014 z důvodu chybějící plomby tachografu, byl nezákonným zásahem.
- 27 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že uložil žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobkyně, která byla ve věci plně úspěšná. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna advokáta ve výši 12.400 Kč za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání repliky, jednání před soudem) po 3.100 Kč podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 1.200 Kč za čtyři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2.000 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21% ve výši 2.856 Kč. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení žalobkyně 18.456 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.